

ĐẾN VỚI HƯỚNG ĐẠO

TRƯỜNG SƠN

Tôi phải dài dòng cái tựa có vẻ hơi thừa thừa như vậy là vì như quý vị đã biết, sống ở xứ Mỹ cái gì cũng rất dư thừa thoải mái. Đó cũng là lý do tại sao tôi hơi lo lo cho tương lai của thằng cháu đích tôn vì nó được sinh ra và lớn lên ngay trên miền đất này, miền đất mà những người ở tuổi chúng tôi vẫn thường nói với nhau là miền đất tạm dung. Chúng tôi cứ canh cánh trong lòng là làm sao tìm được một nơi nào đó để các cháu vừa sinh hoạt vừa học hỏi mỗi cuối tuần cũng như tìm nơi mà có nhiều bạn bè tốt đồng trang lứa, để như ông bà mình thường nói “gần mực thì đen gần đèn thì sáng.”

Duyên may đã đến, tôi được một người bạn trẻ, giới thiệu tôi đến với Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn (LDHĐTS) có cả hai ngành nam và nữ. Ngày đầu, tôi quan sát và nhận thấy tất cả các cháu, các trưởng, và ngay cả các phụ huynh sinh hoạt rất vui vẻ. Mặc dù làm cha mẹ là thiên chức của các phụ nữ. Tôi không có ý muốn nói làm trưởng ngành nữ dễ hơn làm trưởng ngành nam, tuy nhiên riêng với các trưởng ngành nam thì tôi rất thán phục là làm sao các anh lại có thể kiên nhẫn vừa dạy vừa chơi với các cháu như vậy. Chắc chắn các anh tuổi đời thì cao nhưng tâm hồn phải rất trẻ trung.

Người mà tôi muốn đề cập đến trước tiên đó là anh trưởng có bộ ria rất ư là dễ ghét. Anh trưởng này rất linh động, nụ cười hình như đã có sẵn trên môi. Dù đứng xa

chiêm ngưỡng cũng lạc lối về, vì đúng như tên anh... “đường về xa quá người ơi”.

Người kế tiếp là một anh cũng có ria nhưng ria chưa “ngả màu sương gió” tuy nhiên nghe nói cả năm anh đâu phải tốn tiền hớt tóc vì đầu của anh thì bóng đến nỗi có thể soi gương được. Anh này cũng có biệt tài săn ảnh. Kỳ trại nào anh cũng thu thập những hình

tiếng Anh.

Lại cũng một anh trưởng nữa, anh này lại cũng người Mỹ gốc Việt, nhưng anh lại có cái tên rất ư là Nhật Bản, không râu ria gì cả, mái tóc đã “ngả màu sương gió” nhưng rất thích sinh hoạt với các cháu nhỏ. Chắc chắn một điều là tâm hồn anh đang ở tuổi ... vị thành niên!

Rồi lại một anh trưởng nữa,

ảnh sống động đưa lên Internet. Đúng là tên thế nào người thế vậy, anh luôn kiên nhẫn với các em cũng như khiêm tốn, và nhã nhặn với mọi người.

Lại một trưởng nữa, anh này thì khác với hai anh kia, râu thì chắc chắn là không rồi, còn ria cũng chẳng có, cười rất tươi. Ai gặp gỡ, trò chuyện với anh, dù chỉ một lần, cũng có cảm tình ngay. Anh người Việt gốc Hoa nói tiếng Việt không thua gì người Mỹ nói

anh này khi tôi đến với đoàn thì anh còn là Đại Diện Phụ Huynh. Nhưng chắc là anh cũng thích sống lại độ tuổi dưới đôi mươi với các cháu, nên anh đã tình nguyện đi học để trở thành Trưởng Hướng Đạo. Hoan hô anh cả hai tay, hai chân; và phải vỗ tay thêm lần nữa khi anh lại là chủ nhiệm đặc san 25 năm của LDHĐTS kỳ này.

Nãy giờ chỉ đề cập đến các trưởng ngành Ấu còn các Trưởng ngành Thiếu, thì xin hẹn đến khi

thằng nhóc lên thiếu, tôi sẽ hỏi thăm các trưởng nhiều
Xin các trưởng ngành Thiếu cho tôi khát nợ nhé!

Trước khi tôi nói về anh Liên Đoàn Trưởng, tôi xin viết vài hàng về một Trưởng nữ mà tôi thường gặp nơi sinh hoạt mỗi cuối tuần. Chồng chị cũng là một Trưởng của Liên Đoàn, và con chị đang sinh hoạt trong ngành thiếu. Rất may là mặc dù đoàn ngày càng đông, một mình chị làm không hết việc nhưng gần đây có thêm nhiều chị phụ huynh tình nguyện giúp chị một tay. Xin hoan hô các chị phụ huynh. Đông dài mãi, mà không chịu đề cập đến anh chàng dễ “ghét” Liên Đoàn Trưởng thì thật là thiếu sót lớn. Tôi phải thưa với quý vị một điều là anh LĐ trưởng này rất dễ thương, nói năng từ tốn. Tuy trẻ tuổi hơn rất nhiều các anh chị Trưởng trong Liên Đoàn, nhưng anh lại được các bạn bầu chọn làm LĐT, như vậy đủ chứng tỏ anh như thế nào.

Sinh hoạt trong ngành hướng đạo, cũng như lợi ích về tương lai con cháu chúng ta thì ôi thôi kể sao cho hết bây giờ. Tôi chỉ mong một điều là các vị mạnh thường quân, các vị đang có con cháu đang ở tuổi rất dễ sa ngã vào các tệ nạn xã hội xin hãy ghé thăm nơi sinh hoạt của Liên Đoàn Trưởng Sơn một lần, để tận mắt nhìn thấy các sinh hoạt lành mạnh vào mỗi thứ Bảy ở đây. Địa điểm rất dễ tìm, đó là công viên Gillespie nằm trên đường Mc Fadden giữa đường Brookhurst và Bushard ngay sau chợ Saigon City Market.

Trước khi chấm dứt bài này, tôi xin phép quý vị đề cập đến một anh trưởng mà tuổi đời chắc đã là ông (nội, ngoại). Qua vài lần chuyện văn với anh, tôi được biết anh là sáng lập viên Liên Đoàn đầu tiên vào tháng 6 năm 1980. Đó là lý do tại sao đoàn mang số 680. Qua nhiều lần trao đổi, tôi hiểu rằng anh là người rất chú trọng đến việc rèn luyện đức dục, trí dục, và thể dục cho các thế hệ con em bằng cách tiếp thu những phương pháp khoa học xứ người cộng với những tinh hoa đặc thù của người Việt Nam chúng ta. Có một người đứng đầu như thế thì chúng ta lại càng yên tâm hơn phải không quý vị.

*Vì tương lai lâu dài
Xin hãy cho các cháu
Học Việt Ngữ cuối tuần
Sinh hoạt với Trường Sơn.*

Như nhiều người chúng ta thường nghe:

*Chỉ sợ đàn con quên tiếng Việt
Đừng lo lũ trẻ dốt Anh Văn.
Tiếng Việt Nam còn là còn tất cả.*

*Nguyễn Đình Nguyên
Phụ Huynh Liên Đoàn Trưởng Sơn*

*Kha sinh
thời gian
đầu của TS*

Thanh sinh của 2002